

Борщовецька В.Д. Особливості навчання міжкультурної комунікації у контексті ділового спілкування іноземною мовою в умовах глобалізації / В.Д. Борщовецька // Матеріали Міжнародн. наук.-практ. конф. (Тернопіль, 7-8 квітня 2011 р.). – Тернопіль, 2011. – Ч.2. – С.150-151.

Борщовецька Валентина Дмитрівна

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У КОНТЕКСТІ ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

На сучасному етапі розвитку глобалізаційних процесів виникає нагальна потреба у фахівцях з високим рівнем володіння іноземною мовою. Ефективність комунікації у ділових та професійних сферах значною мірою залежить від якості підготовки фахівців, здатних вільно спілкуватися як в усній так і писемній формі та готових здійснювати іншомовне міжкультурне і міжособистісне спілкування зі своїми іноземними партнерами.

Навчити студентів спілкуватися в усному і писемному мовленні на міжкультурному рівні, а не лише розуміти іншомовне мовлення є складною проблемою, ускладненою ще і тим фактом, що спілкування є не лише вербальним процесом. Його ефективність, окрім знання мови, залежить від низки чинників, зокрема: умов і культури спілкування, правил етикету, знання мови тіла, наявності глибоких фонових знань, урахування особливостей менталітету тощо.

У нових умовах викладання ділової англійської мови стало очевидним, що підвищення ефективності навчання комунікації, спілкування між представниками різних культур може бути досягнуто за умови повного розуміння і реального врахування соціокультурного фактору. Оволодіння іноземною мовою передбачає формування здібностей і готовності розуміти ментальність носіїв мови, що вивчають, а також особливості комунікативної поведінки носіїв цієї мови.

Кожне практичне заняття з іноземної мови – це перехрестя культур, це практика міжкультурної комунікації. Іноземна мова, що вивчають студенти, не лише знайомить з культурою своєї країни, але шляхом порівняння виокремлює особливості своєї національної культури, знайомить із загальнолюдськими цінностями.

Таким чином, у міжкультурному спілкуванні для досягнення взаєморозуміння необхідно враховувати особливості національного характеру комунікантів, специфіку їхнього емоційного складу, а також національно-специфічні особливості мислення.

Важливим фактором мовленнєвого етикету народу країни, мова якої вивчається, є комунікативне табу у національному спілкуванні, тобто заборони на певні вислови чи обговорювання окремих тем у конкретних комунікативних ситуаціях.

У всіх європейських країнах існують табу на питання, що стосуються доходів, зарплати, джерел існування співбесідника. У США та Європі існують табу на обговорення вдома за столом проблем політики і релігії, У французів не запитують про зарплату, проте можна запитати про розмір податків, які вони платять і вони охоче відповідатимуть як багато. В Англії не можна спричиняти комунікативного тиску на свого співбесідника, висловлювати свою думку, перебивати та критикувати його.

Невиконання та незнання правил місцевого етикету, неправильне розуміння мовленнєвих дій співбесідника може спричинити непорозуміння, а іноді породити конфлікти. Тому важливим, на нашу думку, є вивчення менталітету носіїв мови. Знання розбіжностей у менталітеті допоможуть уникнути субкультурних конфліктів та сприятимуть ефективному взаєморозумінню співбесідників у професійних та ділових сферах іншомовної комунікації.